

דברי חכמה

גיליון מס. 2945 * כט אלול תשפ"ו * 11 בספטמבר 2026
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

כפר הנשיא
קיבוץ עיבדים

שנה טובה ואתוקה!

קהילת כפר הנשיא היקרה,

עם פתיתתה של שנה חדשה,
נאחל לכולנו שנה של **התחדשות**, **צמיחה** ו**תקווה**,
שנה של בריאות, שקט וביטחון,
של עשייה משותפת, שכנות טובה
ורגעים של שמחה וגאווה בבית שלנו – **כפר הנשיא**.

שתהיה זו שנה
לחבר אנשים, לבנות אמון ולעצב יחד עתיד משותף.

מאחלים לכל אחת ואחד מכם,
שנה טובה, שקטה, ברוכה ומלאת אור.

בברכת שנה טובה,

ליאור סייג
מנכ"ל הקיבוץ

מיכל זגדני
מנהלת הקהילה

שנה של **חיבורים**, **צמיחה**, ו**קהילה**

11-9-26

ברכות לראש השנה תשפ"ז, שנה יקרה מפז...

תשפ"ז – היא שנה מעוברת ויש בה 385 ימים שהם 55 שבועות שלמים.

ראש השנה במיוחד השנה, מזכיר לנו שאנו מתחילים דף חדש לא רק בחברה אלא גם במדינה, שנה שבה נעשה מאמצים להצליח ולשגשג. ראש השנה הוא לא חג רגיל, הוא היום הראשון בשנה היהודית, שבו נקבע כיצד ייראו חיינו קדימה. אנחנו לא מסתפקים ב**שנה טובה** בלבד, רוצים להמשיך להתרחב בבניה חדשה ובעוד משפחות לקהילה.

מראש השנה שעברה, קלטנו 5 משפחות (9 חברים חדשים ו-10 ילדים), וישנם משפחות נוספות בתהליך הקליטה, שיעלו להצבעה בקרוב, ויחד אתם, נמשיך לפעול כשותפים לחיזוק ובניית היישוב.

התמיכה של הקהילה בשנים האחרונות, בתקופות הקשות של קורונה ומלחמה מתמשכת שעדיין לא הושלמה, היא לא מובנת מאליה. לכן, אני מאמין שנצליח יחד להמשיך ולהגשים את החזון של בניית ישוב קהילתי תוסס שיביא תרומה גם לאזור הגליל וגם למדינה.

השנה החולפת הייתה שנה לא חזקה כלכלית אבל, היו הכנסות מיוחדות ולכן, מבחינת תזרים המזומנים נראה לי שנסיים קרוב לתחזית. אני כולי תקווה שנצליח לבנות תוכנית לשנה הבאה ושתביא לשינוי בתחום הזה. המאמצים המושקעים בבניית הכנסות עתידיות שיהוו השלמה לחקלאות שאינה יציבה לאורך השנים, ותלויה לא מעט בחסדי שמיים, יביאו תוך מספר שנים, לגידול בהכנסות ממתקנים סולאריים וייתכן שגם מתיריות, ויחד עם הקטנת תשלומי הפנסיה, ישפרו את הרווחה הכלכלית.

אנחנו לפני בחירות משולשות לקראת נובמבר, אחת בארה"ב לכאורה לא קשורה אלינו, אבל תשפיע על הנשיא טרמפ, שהוא משפיע עלינו לטוב ולרע, וקובע במידה מסוימת את התנהלות הממשלה. השנייה בחירות לכנסת, שישפיעו מאוד על עתידנו החברתי והכלכלי, על היחסים שלנו עם העולם, ועל המדינה היקרה שלנו. והשלישית בחירות לוועד הנהלה ל-4 שנים קדימה וליו"ר הוועד, שיהוו את הנהלת הקיבוץ קדימה.

לבסוף, אני מודה לקהילה על שנה חברתית מוצלחת וטובה בהרבה פרמטרים, ששמרו על הקהילה ברמה חברתית גבוהה ביחס לאזור, רמה שאליה נמשיך לשאוף כול שנה.

שהשנה תהיה **טובה** ומשעממת במידה מסוימת, ושנחוש את החיים כמתיקות הדבש. שיהיה חג שמח, מהנה ומלא בבשורות טובות, לקהילה שלנו ולבני המשפחות.

שנה טובה, ולחיים! יוסי כץ

ההבדל בין חגי הזיכרון למועדי העתיד אריה בן גוריון

ראש השנה ויום הכיפורים:
חגי ישראל ברובם הם חגי זיכרון, פרט, משפחה וקהילה, הנקראים להזכיר ולשחזר בצורה טקסית, אירוע היסטורי משמעותי שקרה בעברנו.

הפרט היהודי נקרא לשאול את עצמו ולחנך את בנו לשאול: מאין באתי, מה מכילה הביוגרפיה שלי?
בפסח, בסוכות ובשבועות אנו שואלים: מתי ואיפה נולדתי: במצרים כעבד, ויצאתי משוחרר. הייתי במעמד הר סיני. נדדתי במדבר לקראת הארץ המובטחת, התנחלתי ועיבדתי אדמתה.

אבל לראש השנה ויום כיפור אין היסטוריה, אין זיכרון, אין עבר, אין סיפור, אין דרמה. לכן, לא הזמן, לא הלידה ולא הזהות קובעים את תוכניהם. לא מה קרה בעבר, אלא מה אפשר שיקרה. הפנים והלב מכוונים לממד הזמן - עתיד. שני מועדים אלה שואלים: מה כיוון חייו? כיצד בחרת לחיותו?
האם יש לך חלום, שאיפה למימוש? האם יש לך תמונת עולם אנושית וחברתית? מה דמות החברה הישראלית בעיניך?
מה פני קיבוץ? מה פני ביתך ומשפחתך? אם אתה רוצה ליצור מציאות אחרת, טובה צודקת יותר, זה תלוי בך בלבד. בשאיפתך לשינוי.

בשאיפתך לגאול את עצמך ואת חברתך. זה תלוי בנדר שלך עכשיו, בהווה, אבל פניך אל העתיד.

לפי זה ראש השנה ויום כיפור הם חגים אנושיים ואופטימיים ופניהם אל האדם ותמונת עתידו.

עורו ישנים משנתכם

את הטקסט הבא אני מעלה כל שנה לקראת ראש השנה. סיבה ראשונה שהוא של הרמב"ם. סיבה שנייה שהוא כל כך חכם ונכון עד שזה כואב לי בשיניים. הרמב"ם קורא אלינו "עורו ישנים משנתכם".

1. "אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב - רמז יש בו. כלומר; עורו עורו ישנים משנתכם, והקיצו נרדמים מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם. אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן, ושוגים כל שנתם בהבל וריק, אשר לא יועיל ולא יציל. הביטו לנפשותיכם! והטיבו דרכיכם ומעלליכם! ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה, ומחשבתו אשר לא טובה". (הרמב"ם משנה תורה הלכות תשובה פרק ג')

2. אני יודע שרובנו הקוראים ברמב"ם, מבינים את הנחיית הרמב"ם לגבי תקיעת השופר כמין סוג של קריאת התעוררות שאמורה לגרום לנו להקיץ משנתנו לקראת השנה החדשה ולחזור בתשובה מהר ככל האפשר.

3. והנה בשנים האחרונות נדמה לי שירדתי לסוף דעתו של הרמב"ם. הלכתי אחרי הרמז שיש בהם, בדברי הרמב"ם, וניסיתי להבין ממה בעצם מבקש מאיתנו הרמב"ם להתעורר.

4. כאשר קוראים את הדברים בקריאה ראשונה, ניתן לחשוב שהרמב"ם מדבר באמת על משהו כמו התעוררות מִשְׁנָה. אותו מעשה יומיומי מכני שעושה האדם באופן אוטונומי בשגרת יומו. לקח לי הרבה זמן בכדי להבין שהרמב"ם בעצם איננו מדבר על התעוררות מִשְׁנָה, משום שהוא מתאר את ההתעוררות כמעשה תודעתי הרבה יותר מורכב ועמוק. ואז הבנתי בעצם שהרמב"ם רומז לנו שכאשר השופר קורא אלינו "עורו משנתכם", עלינו להתעורר מהשְׁנָה שלנו ולא מהשְׁנָה היומיומית שלנו.

5. הרמב"ם חושש שאם לא נתעורר מן השְׁנָה הישנה ונשיל אותה מעלינו כנחש המשיל את עורו, ונתעורר כך סתם כמו משנתנו היומיומית, ניכנס חלילה אל השנה החדשה כאשר השנה הישנה עדיין תלויה על גופנו ונהיה כפויים לשחזר בשנה החדשה את השנה הישנה שאנו כה מתעבים.

6. הרמב"ם, יהודי חכם שכמותו, יודע שאם נתעורר סתם כך כמתוך שינה, נחמיץ את ההזדמנות להיכנס לשנה החדשה באמת כאל שנה שמעולם עוד לא היינו בה. שנה שעוד לא השתמשנו בה. לכן, אומר הרמב"ם, כאשר קורא אלינו השופר: "עורו ישנים משנתכם!", קריאתו מפצירה בנו להשיל מעלינו את השנה הקודמת ולהיכנס מחודשים אל השנה החדשה, זאת שאף פעם עוד לא היינו בה ועדיין לא קלקלנו אותה. תתחדשו. שנה טובה!

וכאשר יגורתי בליבי תפילה

את התפילות הכי יפות בשפה העברית כתבו חילונים. זה מעניין הדבר הזה. ואת אחת התפילות היפות ביותר שכתבו חילונים כתב המשורר אמיר גלבוע. אמיר גלבוע אחד המשוררים הגדולים ביותר שכתבו בשפה העברית, שהיה גם בין הפחות מוערכים ביותר. לא ברור למה זה קרה, אבל הוא סוג של משורר שנשכח. ואת שיר התפילה הזה שלו אני קורא כל שנה לקראת ראש השנה. והשנה הוא נראה לי נכון וחכם במיוחד. כאילו התקופה האפלה שסובבת אותנו מאירה אותו באור יקרות.

וכאשר יגורתי עמוק בליבי תפילה | אמיר גלבוע

וְכַאֲשֶׁר יִגְוֹרְתִי עֲמֹק בְּלִבִּי תַפִּלָּה
שֶׁלֹא יָבֹא שְׁלֹא יָבֹא כָּל זֶה וְהַשָּׁאֵר
כְּבֹר יְדוּעַ מֵרֹאשׁ וּמֵאֲיִם עַל רֹאשׁ
כָּל שֶׁלֹא יָבֹא שֶׁלֹא יָבֹא כְּדִי
שֶׁשָּׁעָה זוֹ לֹא תִהְיֶה אַחֲרוֹנָה
לְתַפִּלָּה בֵּין קִירוֹת הַבַּיִת
בְּשָׂדֶה הַפְּתוּחַ בְּשִׁירַת הַמַּיִם
הַזֹּרְמִים הַלּוֹאִי
שֶׁתִּזְרֹם הַתַּפִּלָּה לְעוֹלָמִים וְיִהְיֶה
הַלִּילוֹת לִילוֹת וְהַיָּמִים יָמִים
בְּיָמִים הַבָּאִים נָתַן יְהוָה
לֹמֵר בְּשִׁכְבְּךָ הַיָּמִים.

בְּיָמִים הַבָּאִים נָתַן יְהוָה לֹמֵר בְּשִׁכְבְּךָ הַיָּמִים

פינת הקריקטורה השבועית: לא אל תלך הבגדים שלך כל כך יפים

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

• **כבוד גדול ליהודה עדר, ובאמצעותו גם לכפר הנשיא.**

השבוע התקיים בבית הנשיא טכס הענקת עיטור נשיא המדינה לעשרה אנשים ונשים הראויים שבראויים. (ביניהם גם מיועדנו הפרופסור מולי להד, שסירב לקבל את פרס ישראל, על מנת שלא יאלץ ללחוץ את ידו של... אבל התכבד בעיטור נשיא המדינה).

הנה מה שכתוב היה על התעודה שקיבל יהודה עדר מנשיא המדינה:

עיטור נשיא מדינת ישראל מוענק ל

יהודה עדר

מוזיקאי, מלחין, מפיק וזמר ישראלי, מחנך ויזם תרבות, מייסד ונשיא בית הספר למוזיקה "רימון". מחנך מוזיקלי מחונן, שהעמיד דורות של תלמידים.

על תרומתו יוצאת הדופן לחינוך המוזיקלי בישראל ולעיצוב דורות של יוצרים ומבצעים, תוך חיזוק קהילות וקידום התרבות בפריפריה בחברה הישראלית.

על חזונו הייחודי המשלב מצוינות מקצועית עם אחריות חברתית ומחבר בין חלקיה השונים של החברה.

על מפעל חייו, בית הספר למוזיקה "רימון", למעלה מארבעים שנות פעילות ששינה את מפת המוזיקה הישראלית והפך לחלק בלתי נפרד מהמורשת המוזיקלית הישראלית.

ועל עשייתו הענפה לעידוד יצירה מוזיקלית ישראלית מקורית ולחיזוק הקשר בין אמנות, חינוך וחברה.

יצחק הרצוג

נשיא המדינה

• כבוד לרחל גינת

הארכיונאית שלנו, ממשיכת דרכו של יצחק עדר, אביו של יהודה מהאייטם הקודם, קבלה תעודת הוקרה על פועלה ביצירת "סיפור מקומי" שלנו, המנגיש לכל אחד את תולדות הקיבוץ הזה. המעבר למקומו הקבוע של הארכיון והעיצוב שלו, עשו ועושים עדיין את המקום למרכז מורשת כפר הנשיא.

• החווה

כל מי שגדל בעבר בכפר הנשיא היה מפעם לפעם בתורנות האכלה במשק הילדים, וזוכר זאת כחווית ילדות יפה.

היום משק הילדים הוא החווה שמפעיל ניתאי קורן. ומי שמעוניין בחווית ההאכלה של בעלי החיים, מוזמן לבוא בשעה 9.00 בבוקר. (למזלן של החיות, הן אינן תלויות בתורנים שיגיעו, ניתאי והצוות דואגים להן).

המקום נראה נפלא: גדר מעץ מקיפה את השטח, ערוגות עשויות מעץ ובהן גדלים פרחים מטופחים. הדשא ירוק ונעים, ועליו פזורות שמשיות, שולחנות וכסאות, מחצלות וכריות לישיבה נוחה, ומסביב בעלי החיים מסתכלים בנו ואנחנו מסתכלים בהם.

חודש אוגוסט שהיה מרובה מטיילים בצפון הביא אתו גם הרבה משפחות עם ילדים קטנים וגדולים, שנהנו מכל השפע הזה, תוך שהם מתכבדים במשקאות וכריכים מעגלת הקפה המוצבת במקום. והכל נקי ומטופל. ובמקום שאין לכלוך על הדשא, גם לא משאירים לכלוך. (ניתאי כתב זאת בעצמו, איך בסופו של יום לא היה לכלוך שצריך היה להרים מהדשא).

הייתי כבר ארבע פעמים בחווה, וודאי אגיע עוד ועוד.

ויתרון נוסף עבורי: כשאני מכוונת נוסעים לכיוון ביתי מספיק שאומר שיסעו על פי השילוט של החווה.

השבוע התראיין ניתאי בערוץ 12 ודיבר כל כך יפה, ובעיקר ציין איך הם בחווה מעסיקים עובדים ומזמינים מוצרים ושירותים מן האזור. ממש תענוג לאזניים!

שנה טובה לגמל (בעצם זאת בכרה) לסוסים ולחמור, לבעלי הכנף וגם לחזירים, ולכל הילדים שיבואו להאכיל את החיות בכל יום בשעה 9.00 בבוקר.

• טיול משק

רעיון יפה וביצוע מושלם של וועדת התרבות ועוד מתנדבים, שתכננו לראש השנה מספר אירועים, כולל טיול לאורך הנחל. טוב שיש לנו קבוצות ווטסאפ ויכולתי לקרוא בהן את החוויות של הרבה משתתפים נלהבים.

על ערב הגברים אני מצפה שיהיה איזה גבר שיכתוב, ומכיוון שערב הנשים יתקיים אחרי צאת הגיליון לאור, אכתוב עליו בשבוע הבא. כמו כן מתוכנן גם טכס לכבוד השנה החדשה, וארוחת ערב חגיגית לוותיקים.

שנה טובה לכולם ושאפו לוועדת התרבות ולצעירים ובעיקר לצעירות שמתכננות ומרימות אירועים כאלה.

ומהשבוע הבא אתחיל לכתוב את על דא ועל הא תשפ"ז. מקווה שתהיינה לי חדשות טובות ומשמחות למלא בהן את הטור הזה כל שבוע, למשל, הלוואי ואזכה לכתוב על הימצאה של היימנוט הקטנה שעדיין לא שבה אל בית הוריה.

שבת שלום ושנה טובה

תמר וולפין

מזל טוב ושפע ברכות
בן ושמו אלווין לורנס
נולד להורים המאושרים
אנה ואוליבר כארלן
נכד ראשון לשון מרקוסון
נין לבת שפע מרקוסון

שפע ברכות
לכל בני המשפחה.
אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו
באשר, נחת והרבה אהבה

פִּינֶת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

לני רוז ז"ל - (15/1/2011 - 23/1/1922)

לני חבר הקיבוץ וממייסדיו. עוד בהיותו באנגליה ניהל את קבוצת "הבונים" במנצ'סטר. כאן בארץ למד את רזי הכרמים באיילת השחר. אצלנו ענפי הכרם והמטעים התאחדו ולני היה למנהל העבודה בענף המשותף. אדם שקט ונוח, אדם מרגיע. בשנותיו האחרונות עבר בעקבות הלב לקיבוץ מחניים אך לעולם לא התנתק ריגשית מכפר הנשיא. לני בהחלט דוגמא לאבן דרך בחיי הקהילה שלנו.

<https://khbbm1.wixsite.com/2011-01>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

11.9 יוהנה פוטש

עידית פורסטר

רון דדוש

12.9 הנרי שפרונג

מור גולדברג-לניאדו

13.9 דקל בסו

14.9 ירין מושקוביץ

הדר שפריר

נוח סטי מירב

גילי דוד

15.9 אלי בר און

שחר כץ

רון דוידסקו

גבריאלי סגל

עמית כהן-נאה

16.9 אביטל שובל

גבריאלי לדרמן

יאיר ברק איילון

סיפור לשבת

פעם היה אדם שחי עם שלושה חלומות גדולים:
להשיג משרה ניהולית בשכר גבוה, להתחתן עם אישה טובה ויפה ולהשאיר
חותם על העולם - להיות מפורסם.

החיים טלטלו אותו להרבה מצבים ומקומות, אבל עכשיו נספר לכם רק שלושה
סיפורים קצרים מהמסע שלו.

1. בבוקר חורפי האיש רץ לראיון סופי בחברה יוקרתית. נותרו לו חמש דקות
הליכה עד למקום. לפתע, גבר מבוגר החליק על המדרכה לידו והתרסק ממש
מולו. הגיבור שלנו הציץ למטה, הניח שהאיש הוא סתם עוד שיכור מתנדנד
ואפילו לא הושיט יד. הוא המשיך לרוץ. הוא הגיע לראיון בזמן, אבל להפתעתו,
הוא לא קיבל את העבודה.

2. בערב קיץ אחד הוא צעד בכיכר צפופה במרכז העיר כשנתקל בקבוצת אמני
רחוב. הוא עצר לצפות - זה היה מחזה פשוט ומלא נשמה, ממש מרגש.
כשמחיאות הכפיים דעכו והקהל החל להתפזר, הוא פנה לעזוב. יד נגעה קלות
בכתפו. זו הייתה השחקנית הראשית, עדיין באיפור הליצנית שלה. היא הביטה
בו עם ניצוץ בעיניה ושאלה אם נהנה מההצגה, אם היא נגעה לליבו. אבל הוא
לא היה במצב רוח לשיחות חולין עם אמנית רחוב מורעבת. הוא ניער אותה
בזעף והלך משם.

3. בליל סתיו גשום. כשחזר הביתה מאוחר ממסיבת יום הולדת של חבר, הוא
היה מותש. כל מה שרצה היו מקלחת חמה ומיטה זוגית גדולה. כשהתקרב
לבניין הדירות שלו, הוא שמע בכי שקט. אישה יושבה על ספסל, לבדה, ספוגת
גשם עד העצם ללא מטריה. כשהיא ראתה אותו, היא לחשה תחינה לרגע
מזמנו, משהו נורא קרה במשפחתה, והיא רק הייתה צריכה נשמה אנושית
לדבר איתה. הגבר היסס, אבל המחשבה על השמיכה החמה שלו ניצחה. הוא
מלמל שהוא עסוק וחמק פנימה.

האיש הזה חי חיים ארוכים. הם לא היו משמחים במיוחד, סתם חיים רגילים,
בנאליים. בסופו של דבר, הוא מת.

בעולם הבא, הוא פגש את המלאך השומר שלו. סוף סוף היה בפני מי להתלונן.
"אתה יודע," אמר האיש, "היו לי שלושה חלומות גדולים. אבל אף אחד מהם לא
התגשם. החיים שלי הרגישו כל כך... ריקים ומבוזבזים. אתה היית אמור לשמור
עלי, לעזור לי, לא כן?"

המלאך הביט בו בחמלה אינסופית.
"ידידי, עשיתי כל שביכולתי כדי להפוך את החלומות האלה שלך למציאות. אבל
הם דרשו שלושה דברים פשוטים: יד מושטת, עיניים פקוחות לרווחה, ולב חם".

"על מה אתה מדבר?"

"זוכר את הזקן שנפל על המדרכה? הוא היה המנכ"ל של החברה שאליה רצת לראיון. היית אמור להיות יד ימינו, בן חסותו. הקריירה שלך הייתה יכולה להיות אגדית. כל מה שנדרש זה... לעזור לו לקום".

"זוכר את ה'ליצנית' שניגשה אליך אחרי מופע הרחוב? היא הייתה שחקנית מבריקה, והיא התאהבה בך ממבט ראשון. הייתם אמורים לחיות חיים יפים יחד - אהבה, ילדים, בית אמיתי. כל מה שנדרש זה... כל מה שהיית צריך זה להסתכל מקרוב, לענות לפנייתה, לא לנפנף אותה מעליך".

"והאישה ההיא על הספסל בגשם? היא הייתה סופרת בעלת שם עולמי שעברה משבר. אם היית מקשיב לה באותו לילה, היא הייתה כותבת יצירת מופת על השיחה שלכם. הספר היה הופך לסנסציה עולמית, ושמך היה מופיע ממש בעמוד הראשון כהשראה. כל מה שנדרש היה... קצת לב".

האיש נאנח, משקל כבד על נשמתו, והחל בצעדו לעבר שביל החלב, אבוד בין הכוכבים.

תזכרו שלא מספיק רק לחלום. צריך להקשיב ללחישת הרוח ולהיות בעלי אומץ לפתוח את הדלת כשהגורל דופק עליה; אפילו אם הוא מחופש לאיש נופל בגשם, לשחקנית דלפונית ברחוב או לאישה ממררת בבכי על ספסל.

עיבוד מאנגלית לעברית – חמדה גלעד ©

